

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 164/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. G., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. V., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 36, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 55 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 17 C 61/01-84 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Co 69/03-112 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. G. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. novembra 2004 doručené podanie Ing. R. G., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. V., B., ktoré bolo označené ako „*Návrh podľa čl. 127 Ústavy SR na zrušenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 2 Co 69/03-112 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. 17 C 61/01-84, pre porušenie čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 36, 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 55 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy SR*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie uvedených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 17 C 61/01-84 a rozsudkom Krajského súdu

v Bratislave č. k. 2 Co 69/03-112 (ďalej len „súdy“), ktorými sa rozhodovalo o jeho nárokoch z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že rozsudkami, ktoré napáda, súdy iba čiastočne vyhovel jeho žalobe o náhradu mzdy, a tým porušili jeho ústavné práva.

Súdy nepriznali sťažovateľovi náhradu mzdy podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce (účinného do 1. apríla 2002) aj pre obdobie od právoplatnosti rozhodnutia súdu do platného rozviazania pracovného pomeru, tak ako to podľa sťažovateľa dané ustanovenie jednoznačne upravuje. Súdy tým neoprávnene skrátili dobu určenú v zákone a znížili ochranu zamestnanca. Použijúc tento výklad súdy porušili ustanovenia čl. 1 ods. 1, čl. 36, čl. 46 ods. 1, čl. 55 a čl. 141 ústavy v spojení s § 61 ods. 1 Zákonníka práce.

Súdy tiež nepriznali sťažovateľovi úroky z omeškania náhrady mzdy s odôvodnením, že náhrada má povahu satisfakcie, preto jej zročnosť nastáva až právoplatným prisúdením. Sťažovateľ tvrdí, že tento názor je mylný, lebo satisfakčnú povahu majú plnenia, ktoré majú vyvážiť nemajetkovú ujmu. V danom prípade mzda a jej náhrada slúži na uspokojovanie základných potrieb obyvateľstva, a preto mzda a jej náhrada nemôže mať nemateriálny charakter.

Napokon sťažovateľ vidí porušenie práva na spravodlivý proces v tom, že súdy neodôvodnili, prečo rozhodli, že započítanie navrhnuté sťažovateľom bolo neprípustné. Neuznaním započítania podľa sťažovateľa súdy porušili ústavu v čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 v spojení s § 121 ods. 1 a § 243 Zákonníka práce.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„Ústavný súd zrušuje rozsudok Okr. súdu Bratislava I č. 17 C 61/01-84 a rozsudok Kraj. súdu v Bratislave č. 2 Co 69/03-112.

Ústavný súd priznáva navrhovateľovi zadosťučinenie v sume 25 000.- Sk.“

Rozhodnutia, ktoré sťažovateľ napáda, nadobudli právoplatnosť 5. augusta 2004 (pozri č. 1. 84 a č. 1. 112 spisu sp. zn. 17 C 61/01). Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 15. novembra 2004 a doručená ústavnému súdu 18. novembra 2004. To znamená, že sťažovateľ podal sťažnosť oneskorene, po lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorú podľa ustálenej judikatúry (II. ÚS 34/05) ústavný súd považuje za lehotu procesnoprávnu. Posledným dňom lehoty pre podanie sťažnosti bol 6. október 2004.

Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako podanú oneskorene už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2005